

JORD- OCH SKOGSBRUKSUTSKOTTETS UTLÅTANDE 22/2004 rd

Regeringens proposition med förslag till lag om utvidgning av Helvetinjärvi nationalpark

Till miljöutskottet

INLEDNING

Remiss

Riksdagen remitterade den 8 september 2004 en proposition med förslag till lag om utvidgning av Helvetinjärvi nationalpark (RP 132/2004 rd) till miljöutskottet för beredning och bestämde samtidigt att jord- och skogsbruksutskottet ska lämna utlåtande till miljöutskottet.

Sakkunniga

Utskottet har hört

- biträdande avdelningschef Christian Krogell och överinspektör Mikko Peltonen, jord- och skogsbruksministeriet
- överinspektör Jukka-Pekka Flander, miljöministeriet
- biträdande direktör Marja-Liisa Hintsanen, Forststyrelsen
- biträdande verksamhetsledare Jari Pigg, Jägarernas centralorganisation.

Dessutom har utskottet fått ett skriftligt utlåtande från

— Ruovesi kommun.

PROPOSITIONEN

Propositionen syftar till att Helvetinjärvi nationalpark, som inrättades år 1982, ska utvidgas genom att ca 1 250 hektar statsägd mark införlivas i nationalparken. Det gäller huvudsakligen så kallad gammal statsägd mark. Staten har i tiden förvärvat smärre områden för naturskyddsändamål. Helvetinjärvi nationalpark och de områden

som föreslås bli införlivade i den ingår i statsrådets beslut om Finlands förslag till nätverket Natura 2000. Helvetinjärvi nationalpark omfattar efter utvidgningen ca 4 980 hektar.

Lagen avses träda i kraft så snart som möjligt efter att den har antagits och blivit stadfäst.

UTSKOTTETS ÖVERVÄGANDEN

Motivering

Utskottet hänvisar till sina utlåtanden (JsUU 21/2004 rd och JsUU 23/2004 rd) om propositionen med förslag till lag om Liesjärvi national-

park (RP 109/2004 rd) och propositionen med förslag till lag om Seitsemien nationalpark (RP 133/2004 rd).

Utlåtande

Jord- och skogsbruksutskottet föreslår

*att miljöutskottet beaktar det som sagts
ovan.*

Helsingfors den 30 november 2004

I den avgörande behandlingen deltog

ordf. Sirkka-Liisa Anttila /cent
vordf. Harry Wallin /sd
medl. Pertti Hemmilä /saml
Matti Kauppila /vänst
Esko Kiviranta /cent
Katri Komi /cent
Risto Kuisma /sd
Lauri Kähkönen /sd

Esa Lahtela /sd
Minna Lintonen /sd
Eero Lämsä /cent
Reijo Paajanen /saml
Erkki Pulliainen /gröna
Kimmo Tiilikainen /cent
Pekka Vilkuna /cent
Lasse Virén /saml.

Sekreterare var

utskottsråd Carl Selenius.

AVVIKANDE MENING

Vi kan inte omfatta utskottsmajoritetens syn på jakten i nationalparkerna. Som motargument vill vi framhålla följande:

1. Utvidgningen av Liesjärvi, Seitsemien och Helvetinjärvi nationalparker avser vara ett led i handlingsprogrammet Parks for Life 1994—2002, som lagts upp för nationalparker och andra skyddsområden i Europa. Samma år programmet startade gjordes en internationell utvärdering av skyddsområdesläget i Finland. Resultatet blev att nationalparkerna i södra Finland uttryckligen på de rättsakter som reglerar deras skydd är "riktiga nationalparker" trots sin ringa areal, något som inte gäller för parkerna i norra Finland. Skyddsförfattningarna bör därför inte luckras upp för jaktens vidkommande.

2. Nationalparksutvidgningarna är mycket små jämfört med exempelvis nationalparksprojekten i Pallas-Ylläs och Pyhä-Luosto i norra Finland. Beredningen av utvidgningarna har varit långsiktig och pågått i många år. De områden som införlivas med Liesjärvi och Helvetinjärvi nationalpark har behandlats och godkänts på behörigt sätt för flera år sedan när regionplanerna gjordes upp. Det har alltså funnits nog med tid

att bereda sig på ett jaktförbud inom utvidgningsområdet.

3. Den nuvarande naturvårdslagstiftningen ger fullgoda möjligheter att driva älg i nationalparken i samband med jakt och till och med att jaga älg om stammen blir alltför stor eller farlig. Dessutom leder den ekologiska successionen till att också nationalparkernas skogar blir äldre och lämpar sig allt sämre för älgar/hjortdjur. Älg- (och hjortdjurs)stammarna decimeras alltså på naturlig väg i nationalparkerna vad det lider.

4. Vi saknar helt de svårframkomliga bergsmassiv som exempelvis i Central- och Sydeuropa har kommit att bli många djurarters sista tillflykt. Där kan djurlivet fortbestå till och med utan skyddsområden. Finland har världens tätaste nät av skogsbilvägar och därmed har vi i praktiken inga sådana områden som skulle vara så svåra att nå att de "automatiskt" skulle vara jaktfria. Därför skyddsområdena med anknytande rättsakter så viktiga här hos oss. Områdena är också laboratorier för naturliga fluktuationer i djurstammarna. Observera att jaktvårdsklassikern (Aldo Leopold: Game Management, 1933) rent av kräver att det av jaktvårdsskäl inrättas jaktfria områden.

Helsingfors den 30 november 2004

Erkki Pulliainen /gröna
Matti Kauppila /vänst
Risto Kuisma /sd